

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/141/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200523
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200523.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci žalobcu: T. U., nar. XX.septembra XXXX, bytom S. č. XXX, D., právne zastúpeného Mgr. Jankou Krakovskou, advokátkou so sídlom Čajakova č. 1, Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 10377-15/2014-BA zo dňa 5.marca 2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11.marca 2015, č.k. 6Sp/21/2014-42, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 11.marca 2015, č.k. 6Sp/21/2014-42, p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 11.marca 2015, č.k. 6Sp/21-2014-42, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne číslo 10377-15/2004-BA z 5.marca 2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Preskúmaným rozhodnutím generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie ústredia ako organizačnej zložky Sociálnej poisťovne číslo 10871-10/2013-BA z 12.decembra 2013, ktorým bolo podľa § 194 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSP“) zastavené konanie o žiadosti o zmenu výšky a doplatenie úrazovej renty v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 17.októbra 2011 za obdobie od 21.mája 2012 do podania žiadosti, a to v rozsahu 100% poklesu pracovnej schopnosti a zo zmeneného denného vymeriavacieho základu 48,4528 €, určeného z rozhodujúceho obdobia roku 2011. Uvedená žiadosť, spísaná 30.septembra 2013, bola doručená pobočke Sociálnej poisťovne Bratislava dňa 3.októbra 2013.

Žalobca ako žalobné dôvody uviedol:

- nesprávny postup žalovaného, z dôvodu že žalobca má priznanú chorobu z povolenia od iného dátumu
- nie od 17.októbra 2011, ale v odškodniteľnom stupni ju má až od 21.mája 2012, a od uvedeného dátumu závisí aj určenie rozhodného obdobia pre použitie denného vymeriavacieho základu,
- tvrdením o preukázaní choroby z povolenia v odškodniteľnom stupni od 21.mája 2012 preukázal dôvod na zmenu nároku na dávku, zmenu v nároku na výplatu dávky a zmeny sumy dávky podľa § 112 ZoSP, dátum prvého zistenia nie je ešte odškodniteľný,
nová žiadosť zo dňa 28.novembra 2013 na základe výzvy (§ 186 ods. 4 ZoSP) mala byť posúdená ako odstránenie nedostatkov,
odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je vydané v rozpore s § 209 ods. 4 ZoSP, z napadnutého rozhodnutia nie je zrejмый ďalší postup žalovaného v posúdení odškodniteľného stupňa (21.mája 2012) a tým aj použitia správneho rozhodného obdobia, ktorým je rok 2011 a suma denného vymeriavacieho základu vo výške 48,4526 EUR, v ďalších žalobných dôvodoch sa opakovane vracia k meritu veci, s odkazom na rôzne rozhodnutia súdov,
nebol presne zistený skutočný stav veci.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že žalobca si prvýkrát uplatnil nárok na úrazovú rentu žiadosťou z 26.júna 2012, ktorá mu bola priznaná rozhodnutím žalovanej číslo 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.septembra 2012. Po podaní žiadosti z 3.októbra 2013 bola právna zástupkyňa žalobcu listom ústredia Sociálnej poisťovne z 18.októbra 2013 vyzvaná na predloženie lekárskej správy o zhoršení zdravotného stavu, potvrdenej ambulanciou pracovného lekárstva alebo klinikou pracovného lekárstva. Krajský súd mal taktiež preukázané, že nové skutočnosti, týkajúce sa preukázania zmeny poklesu pracovnej schopnosti podľa § 89 ods. 4 ZoSP Sociálnej poisťovni doručené neboli a že dňa 28.novembra 2013 bola ústrediu Sociálnej poisťovne doručená ďalšia žiadosť, ktorou sa žalobca domáhal určenia vyššej miery poklesu pracovnej schopnosti. Z vyjadrenia žalovanej k žalobe mal krajský súd preukázané, že sa vzťahuje na ďalšie rozhodnutie žalovanej o úrazovej rente č.10377-18/2014-BA z 10.júna 2014, teda rozhodnutie vo veci samej.

Podľa názoru krajského súdu žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, týkajúce sa nezákonnosti zastavenia konania. Zastavenie konania o žiadosti z 3.októbra 2013 z dôvodu nepredloženia relevantných dôkazov pre posúdenie zmeny denného vymeriavacieho základu považoval krajský súd za opodstatnené, pretože podľa § 196 ods. 6 veta prvá ZoSP je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobu preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Namietol, že po uplatnení nároku na zmenu výšky úrazovej renty podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z.z. z dôvodu nesprávne určeného denného vymeriavacieho základu a výšky poklesu pracovnej schopnosti dňa 29.11.2013, žalovaná rozhodla o zastavení konania rozhodnutím č. 10871-10/2013-BA zo dňa 12.12.2013. Poukázal na to, že po výzve žalovanej predložil žiadosť podľa § 88 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. ku ktorému žalobca tvrdil, že žalovaná jedno konanie nedôvodne roztrieštila na dve konania. Druhé konanie bolo ukončené rozsudkom Krajského súdu Košice, sp. zn.: 4Sp/15/2014-23, proti ktorému podal odvolanie.

Postup žalovanej naďalej považuje za nesprávny a nezákonný. Žalovaná si v konaní nespĺnila svoje procesné povinnosti na riadne zistenie skutočného stavu veci. Podľa názoru žalobcu žalovaná mala konanie prerušiť, aby skutočný stav veci bol zistený presne a úplne. Žalovaná sa iba obmedzila na výzvy s obsahom predloženia dokladov preukazujúcich nové, podstatné skutočnosti potvrdzujúce dôvod na zmenu nároku na dávku, zmenu v nároku na výplatu dávky a zmeny sumy dávky poškodeného.

Za absolútne neprijateľné považuje tvrdenie súdu prvého stupňa, že „zastavenie konania pre nepredloženie relevantných dôkazov pre posúdenie zmeny denného vymeriavacieho základu a doplatenie úrazovej renty bolo opodstatnené, pretože podľa § 196 ods. 6 prvá veta ZoSP účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tieto dôkazy neboli predložené a preto konanie bolo zastavené v súlade s platnou právnou úpravou.“

Pochybenie súdu prvého stupňa je nesprávne aj v určení odškodniteľného stupňa pri chorobe z

povolania, pretože až momentom podľa § 16 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z. ako výsledok posúdenia podľa vyhlášky č. 504/2006 Z.z. dňom odoslania, ale aj dňom doručenia do dispozičnej sféry žalobcu podľa teórie dôjdenia, mohol akt medicínsko-správneho práva nadobudnúť právnu účinnosť. Podľa názoru Asociácie fakultných nemocníc Slovenskej republiky „dátum prvého zistenia choroby ešte neznamená chorobu z povolania, ide o neodškodniteľnú formu.“ Preto sme toho názoru, že nie je v moci (kompetencii) žalovanej tento fakt zmeniť.

Iný názor žalovanej, ale aj súdu prvého stupňa je potrebné označiť za mylný aj preto, že zasahuje do náhodnosti vzniku poistnej udalosti ako náhodnej udalosti, ktorá je všeobecne v poistných zmluvách určovaná, v zákone č. 461/2003 Z.z. v § 8 ods. 2 je „Choroba z povolania podľa tohto zákona uznaná príslušným zdravotníckym zariadením,“ Právna úprava nepozná spätné uznávanie choroby z povolania, pretože by sa to priechilo definícií poistnej udalosti a tým by sa tento termín stal manipulovateľný.

Aj staršia judikatúra spája odškodniteľný stupeň iba so záverečným rozhodnutím klinického pracovného lekára, pretože nie je možné presne zistiť, kde, kedy alebo u ktorého zamestnávateľa k poškodeniu zdravia došlo. Preto aj posledný zamestnávateľ je vždy zodpovedný za chorobu z povolania, ak u neho existovali podmienky jej vzniku.

Autori Bičovský - Holub v publikácii Náhrada škody, 1983 uvádzajú: „Mechanizmus vzniku choroby z povolania (poškodzovací proces) je odlišný od poškodzovacieho procesu pri pracovnom úraze. Zhodný je len pri prenosných a parazitárnych chorobách vrátane tropických chorôb a prenosných chorôb zo zvierat, keď infekcia môže byť jednorazová, obdobne ako je to pri pracovnom úraze s jednorazovým zásahom. V ostatných prípadoch obvykle nejde o jednorazové pôsobenie, o jeden zásah, ktorý sa potom rozvíja, ale o kvantitatívne narastanie vplyvu až ku kvalitatívnemu skoku, keď možno z lekárskeho hľadiska konštatovať, t. j. zistiť chorobu z povolania.“ Klinickí pracovní lekári zaujímajú jednoznačný názor, že dátum prvého zistenia ešte neznamená chorobu z povolania.

Žalobca namietol, že v predmetnom konaní nemohol predložiť dôkaz o zmene pracovnej schopnosti, pretože posúdenie tohto poklesu patrí odporkyni.

Krajský súd oprel svoje rozhodnutie o druhé konanie vo veci úrazovej renty. Postup odporkyne pri roztriešení konania na dve konania však nebol z vôle navrhovateľa, ale došlo k nemu po výzvach odporkyne na doplnenie žiadosti. Podľa názoru navrhovateľa však odporkyňa mala konanie prerušiť a kontinuálne v ňom pokračovať po odstránení nedostatkov. Roztriešenie konania na dve samostatné konania znemožnilo navrhovateľovi účinne hájiť svoje záujmy

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne číslo 10377-15/2014-BA z 5.marca 2014 zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu zdôraznila, že žiadosť o priznanie dávky sa podáva na predpísanom tlačíve (§ 184 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.) Poukázala na to, že žalobca neformálnou žiadosťou - listom z 30.septembra 2013 uplatnil nárok na úrazovú rentu - doplatok do správnej výšky denného vymeriavacieho základu. Túto neformálnu žiadosť doplnil úradným tlačívom „Žiadosť o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona“, doručeným pobočke. Žalovaná listom z 30.septembra 2013 právnenému zástupcovi žalobcu oznámila, že žalobcovi už úrazová renta bola priznaná právoplatným rozhodnutím a upozornila ho, že v prípade žiadosti o zmenu výška úrazovej renty z dôvodu zvýšenia miery poklesu pracovnej schopnosti je potrebné podať žiadosť na tlačíve „Žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti“ podľa § 89 ods. 4 zákona a doložiť k nej medicínsky zdokumentované zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa potvrdené ambulanciou pracovného lekárstva alebo klinikou pracovného lekárstva. Listom č.10871-8/2013-BA z 27.novembra 2013 ho vyzvala na doručenie dokladov preukazujúcich nové, podstatné skutočnosti potvrdzujúce dôvod na zmenu nároku na dávku a jej výšku. Dňa 9.decembra 2013 bolo doručené Stanovisko právnej

zástupkyne, v ktorom opätovne žiada o určenie úrazovej renty so správne určeným denným vymeriavacím základom. Žalobca teda nepredložil doklady, ktoré by preukazovali nové podstatné skutočnosti na zmenu výšky úrazovej renty, odporkyňa rozhodla o zastavení konania.

Dňa 28.novembra 2013 bola odporkyňa na predpísanom tlačive doručená „Žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti“. Konanie o tejto žiadosti skončilo vydaním rozhodnutia č.10377-18/2014-BA z 10.júna 2014, ktoré bolo potvrdené v inom súdnom konaní rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.decembra 2014, proti ktorému žalobca podal odvolanie.

Žalovaná poukázala na to, že v odvolaní proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ neuvádza žiadne nové dôvody. Žalobca tým, že odporkyňa zaslal dve rôzne žiadosti, sám prispel k začatiu dvoch správnych konaní.

Z uvedených dôvodov odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolanie proti rozsudku krajského súdu bolo podané pred 01.07.2016, preto sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v rozsahu žaloby a v medziach odvolania bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca sa podľa obsahu žaloby domáhal toho, aby žalovaná konala o jeho nároku na vyššiu úrazovú rentu na základe žiadosti z 3.októbra 2013. Z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Sp/15/2014 a v ňom založeného administratívneho spisu však odvolací súd zistil, že Sociálna poisťovňa, ústredie o nároku na zvýšenie úrazovej renty z dôvodu žalobcom namietaného 100% poklesu pracovnej schopnosti, vyššieho denného vymeriavacieho základu určeného z rozhodného obdobia roku 2011 a doplatenia úrazovej renty od 21.mája 2012 konala od 28.novembra 2013 v inom správnom konaní, a to na základe žiadosti žalobcu o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti a k nej pripojenej žiadosti z 25.novembra 2013, v ktorej špecifikoval dôvody žiadosti. O tejto žiadosti bolo rozhodnuté rozhodnutím číslo 10377-18/2014-BA z 10.júna 2014, ktoré bolo potvrdené rozsudkom krajského súdu č.k. 4Sp/15/2014 z 22.decembra 2014; odvolacie konanie v danej veci bolo vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 9So/69/2015.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. súdy v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 184 ods. 5 veta prvá zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou.

Z administratívnych spisov žalovanej mal odvolací súd preukázané, že žalobca najskôr, 3.októbra 2013 požiadal o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona a neskôr, dňa 28.novembra 2013 podal žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti podľa § 89 ods. 4 zákona.

Žalobca namietal, že správny orgán mal o jeho nároku na zmenu výšky úrazovej renty konať na základe jeho žiadosti z 3.októbra 2013 v spojení so žiadosťou z 28.novembra 2013 o zmenu. Namietal teda nesprávny postup správneho orgánu, ktorý konanie o žiadosti z 3.októbra zastavil.

Je zrejmé, že najneskôr od 17.marca 2014 mal žalobca vedomosť o tom, že správny orgán koná v inom konaní aj o jeho žiadosti z 28.novembra 2013 o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti podľa § 89 ods. 4 zákona; o tejto žiadosti správny orgán rozhodol dňa 10.júna 2014 rozhodnutím číslo 10377-18/2014-BA. Práve okolnosť, že o nároku navrhovateľa na zvýšenie úrazovej renty z dôvodu namietaného 100% poklesu pracovnej schopnosti viedol správny orgán ďalšie konanie, vylučuje záver o tom, že by rozhodnutím o zastavení konania o v poradí prvej žiadosti z 3.októbra 2013 o priznanie úrazovej renty boli priamo dotknuté práva žalobcu.

Preskúmané rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne bolo vydané dňa 5.marca 2014 a doručené žalobcovi do rúk jeho právnej zástupkyne dňa 17.marca 2014. Žalovaná zastavenie konania odôvodnila nepredložením dokladov, preukazujúcich nové skutočnosti odôvodňujúce zmenu nároku na dávku a jej výšku. Vo vzťahu k požiadavke použitia iného denného vymeriavacieho základu pritom poukázala na to, že rozhodné obdobie a teda aj denný vymeriavací základ boli už posúdené a zhodnotené v konaní o žiadosti o priznanie úrazovej renty z 26.júna 2012, ktoré bolo ukončené právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012. Súčasne v odôvodnení poukázala na to, že dňa 28.novembra 2013 bola na ústredie doručená ďalšia žiadosť poškodeného, ktorou sa poškodený domáhal určenia vyššej miery poklesu pracovnej schopnosti, pričom uvedené konanie nie je v čase vydávania tohto rozhodnutia ukončené.

Žalobca namietal, že pre určenie denného vymeriavacieho základu nie je rozhodujúci dátum prvého zistenia choroby z povolania dňom 17.októbra 2011, ale až dátum priznania choroby z povolania v odškodnitelnom stupni, teda 21. mája 2012 a rozhodujúcim obdobím má byť rok 2011.

Túto jeho námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Úrazová renta bola žalobcovi priznaná rozhodnutím č. 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012 z denného vymeriavacieho základu za rok 2010. Uvedené rozhodnutie z dôvodu nevyčerpania opravného prostriedku nadobudlo právoplatnosť. Pokiaľ teda navrhovateľ nebol spokojný s určením denného vymeriavacieho základu, z ktorého mu bola vypočítaná a priznaná úrazová renta rozhodnutím z 13.augusta 2012, mohol a mal podať proti nemu opravný prostriedok - návrh na preskúmanie v zákonom stanovenej lehote a v konaní o ňom namietat nesprávnosť určenia denného vymeriavacieho základu.

V zmysle § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. dávka sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala v nižšej sume, ako patrí.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že Sociálna poisťovňa v právoplatnom rozhodnutí o priznaní úrazovej rente určila denný vymeriavací základ nesprávne a z toho dôvodu mala postupovať podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z.z., odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle § 84 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. skutočnosť rozhodujúca na určenie rozhodujúceho obdobia je deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania. Zákon o sociálnom poistení, účinný od 1.januára 2004 teda pre určenie rozhodujúceho obdobia na určenie denného vymeriavacieho základu stanovil deň prvého zistenia choroby z povolania, a nie až deň, od ktorého došlo k 40% poklesu pracovnej schopnosti (§ 88 ods. 1). Je preto irelevantné odvolávanie sa žalobcu na to, že pred 1.januárom 2004 bol podľa predchádzajúcich právnych predpisov aplikovaný iný postup pri určovaní náhrad za škodu spôsobenú chorobou z povolania. Postup podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. by preto bol opodstatnený len v prípade, ak by žalobca preukázal inú výšku vymeriavacích základov v roku 2010, rozhodnú pre určenie denného vymeriavacieho základu na účely jeho úrazovej renty. Takú skutočnosť však žalobca nepreukázal, ani netvrdil.

Postup správneho orgánu, ktorý o dvoch žiadostiach žalobcu, konal v samostatných konaniach, a konanie o v poradí prvej žiadosti (o priznanie úrazovej renty) zastavil pre nepreukázanie nových rozhodných skutočností nemožno považovať ani za postup, ktorým by bolo porušené právo žalobcu, aby sa konalo a rozhodlo o nároku na zvýšenie úrazovej renty z dôvodu zvýšenia poklesu pracovnej schopnosti - o tomto jeho nároku totiž Sociálna poisťovňa konala a aj rozhodla rozhodnutím č.10377-18/2014-BA z 10.júna 2014.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil žiadny z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 O.s.p. na zrušenie preskúmaného rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie, preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a navyiac si ich náhradu ani neuplatnil..

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.